

Η ποιμαντική και κοινωνική Θεολογία σήμερα

Ορθοδοξία / Ποιμαντική

Βασίλειος Γκρίλλας, Θεολόγος, ΜΑ Θεολογίας

Σήμερα η Εκκλησία, επιχειρεί μια ποιμαντική και κοινωνική προσέγγιση του κόσμου προσλαμβάνοντας σχήματα που ανταποκρίνονται στις ανάγκες του σύγχρονου ανθρώπου. Αυτή η ποιμαντική μέριμνα αν και επικαιροποιεί τον τρόπο έκφρασης της αλήθειας των δογμάτων και της πίστεως, δεν συσχηματίζεται στον κόσμο απολύοντας το σωτηριολογικό περιεχόμενο της Εκκλησίας.

Η ποιμαντική στην σύγχρονη κοινωνία γέννησε νέους τομείς. Η Θεολογία και κατ' επέκταση η ίδια η Εκκλησία ασχολείται πλέον με την Ψυχολογία, την Κοινωνιολογία, την Βιοηθική και πολλούς άλλους χώρους, έχοντας την δυνατότητα να διοχετεύει το περιεχόμενο του μηνύματος της σωτηρίας, σε συσχετισμό με αυτά τα περιβάλλοντα γνώσης. Ότι αφορά τον άνθρωπο αφορά και τον πιστό. Ότι αφορά τον πιστό αφορά παράλληλα την Εκκλησία και την Θεολογία της. Σε αυτή την προοπτική παρατηρούμε την Εκκλησία και την Θεολογία να στρέφουν το ενδιαφέρον τους όχι μόνο σε ανθρωπιστικές και κοινωνικές επιστήμες, αλλά ακόμα και σε περιβάλλοντα θετικών επιστημών. Στόχος είναι η πρόσληψη της γνώσης και του τρόπου που αυτή εκφράζεται από διαφορετικούς χώρους. Έτσι, προσλαμβάνεται ο όλος ανθρώπινος προβληματισμός και το σύνολο των ανθρωπίνων επιτευγμάτων. Αυτά φιλτράρονται στο περιβάλλον αγιότητας της Εκκλησίας και το ορθό αποτέλεσμα που εντοπίζεται σε κάθε χώρο προσφέρεται υπό το πρίσμα της σωτηρίας στον σύγχρονο άνθρωπο. Κατ' επέκταση ότι κατακρατείται και αποδεικνύεται επιζήμιο για την σωτηρία της ανθρώπινης φύσης, η Εκκλησία το καταδεικνύει ποιμαντικά στην κοινωνία με στόχο να προφυλάξει το Σώμα της Εκκλησίας από επιζήμιες για την αλήθεια και την σωτηρία του ανθρώπου θέσεις ή προτάσεις βίου.

Παράλληλα, η Εκκλησία αναπτύσσει στην σύγχρονη κοινωνία ένα πολυσχιδές ποιμαντικό έργο που έχει πέραν των πνευματικών ωφελειών και πρακτικό όφελος

για τον άνθρωπο. Ιδρύματα, ορφανοτροφεία, γηροκομία, στέγες αγάμων μητέρων, στέγες ατόμων με ειδικές ανάγκες, χώροι ανθρώπων που βρίσκονται σε κάθε είδους εξάρτηση, φοιτητικές εστίες, κέντρα νεότητας, χώροι κατασκηνώσεων, περιβάλλοντα αθλοπαιδιών κ.α., καλύπτουν ανάγκες του σύγχρονου ανθρώπου και παράλληλα φέρνουν τον άνθρωπο κοντά στο εκκλησιαστικό περιβάλλον. Ουσιαστικά πρόκειται για ένα ποιμαντικό έργο της Εκκλησίας προς την κοινωνία, που έχει κατηχητική προέκταση και μάλιστα βιωματική. Αποδεικνύει περίτρανα πως η Εκκλησία προσφέρει χωρίς όφελος και δαπανάται υπέρ του ανθρώπου. Αυτή η μοναδικότητα του να φροντίζει, να μεριμνά, να προνοεί και να θεραπεύει χωρίς να υπάρχει κανένα κέρδος, αποτελεί σύγχρονη ποιμαντική θυσιαστική μαρτυρία, που φέρνει σε βιωματική διάσταση την αλήθεια της αγάπης του Ευαγγελίου.

Επιπρόσθετα, παράγεται μια μοναδική σχέση συναναστροφής με τον κόσμο και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει και η Εκκλησία δύναται να λειτουργήσει συμβουλευτικά και εποικοδομητικά στην καθ' ημέραν συναναστροφή της με τον κόσμο αυτό. Έτσι καταφέρνει να δείχνει την οδό και την αλήθεια και την ζωή μαρτυρώντας και καταγγέλλοντας Χριστόν και τούτον Εσταυρωμένον[1].

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)

Παραπομπή:

[1] Α' Κορ. 1,21-25: *«ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν· ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί.»*

<https://bit.ly/2LWM1cT>